

Helyesbítés és még valami

Bánatos gondolat kísérlet című cikkemben (Népszabadság, november 22.) azt állítottam, hogy az Irodalom a tizennégy éves diákoknak című tankönyvből, amely a *Nyugat* megalapításától Nagy Lászlóig tárgyalja a magyar irodalom történetét, kimaradt Ady Endre.

Ez az állításom igaz. A diáklány, aki ezt elpanaszolta nekem, megmutatta hetedikes könyvét is. Ebben sem szerepelt Ady. Ő tehát úgy végzi el iskolatársaival együtt a nyolc általánost, hogy semmit sem

tanul Adyról. Amennyire helyes, hogy alternatív irodalmi tankönyvek készülnek, annyira helytelen, hogy az irodalomnak az egyes osztályok anyagát meghatározó korszakolása nem egységes.

Cikkem megírása óta megkaptam az Irodalom a tizenhárom éves diákoknak című tankönyvet, amelyben harmincnegyzet oldal foglalja el Adyval. Így hát nem állja meg helyét az a feltételezésem, hogy a tankönyv szerzői megfeledeztek róla.

Szakmai szempontból azon-

ban tovább kell hüledezni. Ady nem helyezhető el a XIX. század végén valami ürbe. Ady nem érthető és értelmezhető a *Nyugat* nélkül, amely indulásakor őt tekintette zászlajának. És megfordítva: a *Nyugat* sem érthető és értelmezhető Ady nélkül.

A nyolcadikos tankönyv, mely nyitásképpen közli a *Nyugat* első számának címlapját, s rajta kétszer is Ady nevét, Ady nélkül abszurditás.

Tévedésemet őszintén sajnálom.

Eörsi István